

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 288/2026
17.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Предрага Вуловића и адвоката Матије Милошевића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 70/24 од 26.11.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-35/26 од 23.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Предрага Вуловића и адвоката Матије Милошевића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 70/24 од 26.11.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-35/26 од 23.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 70/24 од 26.11.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 12.11.2025. године до 26.11.2025. године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-35/26 од 23.01.2026. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Деспотовцу и браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 70/24 од 26.11.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, поднели су браниоци окривљеног АА и то:

- адвокат Предраг Вуловић, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и врати на поновни поступак и одлуку;

- адвокат Матија Милошевић, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде „укине и преиначи“, а окривљеног ослободи сваке одговорности.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, након разматрања списка предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, а након оцена навода изложених у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Предрага Вуловића и адвоката Матије Милошевића су неосновани.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА - адвокат Матија Милошевић као незаконит доказ означава записник о претресању стана и других просторија обзиром да је претресу присуствовао само један сведок, као и све остале доказе, који су проистекли из истог, посебно означавајући исказе инспектора који су присуствовали претресу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Матије Милошевића, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је на главном претресу одржаном дана 26.11.2025. године приликом предлагања доказа јавни тужилац, а имајући у виду решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 627/24 од 07.10.2024. године и одустао од писаних доказа и то: криминалистичко-техничке документације ПС Свилајнац Кт бр. 362/2020 од 26.10.2020. године са извештајем о форензичком прегледу лица места Кт бр. 211-362/2020 од 28.10.2020. године, потврде о привремено одузетим предметима ПС Свилајнац подтачка бр. 141/20 од 26.10.2020. године и записника о претресању стана и других просторија ПС Свилајнац од 26.10.2020. године (решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 627/24 од 07.10.2024. године је констатовано да је записник о претресању стана и других просторија незаконит доказ, а самим тим и докази који су проистекли из њега).

Одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог Законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Имајући у виду наведено, као и цитирану законску одредбу, Врховни суд налази да су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Матије Милошевића којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да се побијане правноснажне пресуде не заснивају на незаконитим доказима, јер записник о претресању стана, као и докази проистекли из истог нису изведени на главном претресу, па се самим тим ни побијана пресуда не заснива на истима.

Такође, пресуде се не заснивају ни на исказима полицијских инспектора у делу у којем се изјашњавају о околностима под којима је претрес извршен, већ само када сведоче о околностима под којима је сачињена потврда о привремено одузетим предметима ПС Свилајнац потв.бр 140/20 од 26.10.2020. године, а која потврда је у свему законит доказ, сачињен на основу члана 147. став 1. ЗКП, којом је прописано да предмете који се по кривичном законик у морају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку орган поступка ће привремено одузети и обезбедити њихово чување, а приликом поступања овлашћених службених лица ПС Свилајнац предузимањем потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП. Наведена потврда о привремено одузетим предметима није повезана са записником о претресању стана и других просторија ПС Свилајнац од 26.10.2020. године и иста представља одвојену радњу органа поступка – полиције тако да се, у конкретном случају, ради о доказу који је у свему сачињен у складу са одредбама закона и као такав представља доказ на коме се може заснивати судска одлука - потврда о привремено одузетим предметима ПС Свилајнац потв.бр. 140/20 од 26.10.2020. године.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Матије Милошевића којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Вуловић у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да из изреке побијане пресуде не произлази да је окривљени предузео радње одузимања туђе покретне ствари, нити да је учествовао у извршењу кривичног дела, односно да опис радње не садржи елементе радње одузимања туђе покретне ствари у намери противправног присвајања. По ставу одбране, искључиво из чињеница наведених у изреци пресуде радње окривљеног се свде на поседовање предмета без радње одузимања и без утврђеног умишљаја на извршење крађе.

Изнете наводе Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога.

Из изреке побијане правноснажне пресуде произлази да је окривљени у време и на месту ближе опредељеном у изреци пресуде, у урачунљивом стању, способан да схвати значај дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено у намери да присвајањем туђих покретних ствари прибави себи противправну имовинску корист, извршио обијање затвореног простора тако што је дошао до радње за поправку и трговину рачунара власништво оштећеног и са задње стране физичком силом обио двоје врата, дошао до задњих врата објекта и подесним алатом одсекао и извалио заштитну металну решетку, расекао гипсани зид и кроз начињени отвор ушао у унутрашњост објекта где је након извршене преметачине

пронашао и одузео новац у износу од 54.140,00 динара, као и мобилне телефоне у не малој вредности, већој од 5.000,00 динара, након чега је напустио лице места прибављајући тако себи противправну имовинску корист у вредности одузетих ствари, при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и наступање забрањене последице.

Одредбом члана 204. став 1. тачка 1) КЗ прописано је да ће се учинилац дела крађа (члан 203.) казнити казном затвора од једне до осам година ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, касе, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека, док је одредбом члана 203. КЗ прописано да ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Имајући у виду наведено, по ставу Врховног суда из изреке првостепене пресуде произлазе све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим и то како објективна, тако и субјективна обележја тог кривичног дела, јер је окривљени присвајањем туђе покретне ствари у намери прибављања противправне имовинске користи обијањем затвореног простора одузео исте, а на начин ближе описан у изреци пресуде.

Сходно изнетом, по ставу Врховног суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Вуловић указује и образлаже повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2), 133. и 136. ЗКП, а које повреде закона нису дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца из којих разлога изнети наводи нису били предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић